

عنوان مقاله:

تاثیر تراکم گیاهی بر کشت مخلوط سویا (Glycine max L.) و سورگوم (Sorghum bicolor L.)

محل انتشار:

دوفصلنامه تولید و فرآوری محصولات زراعی و باغی، دوره 0، شماره 45 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

یعقوب راعی
کاظم قاسمی گلعدانی
عزیز جوانشیر
هوشنگ آلیاری
ابوالقاسم محمدی

خلاصه مقاله:

با توجه به تاثیر افزایش تنوع گونه ای در حفظ تعادل اکولوژیک و ثبات اکوسیستم های کشاورزی، دو آزمایش مزرعه ای به منظور تعیین تراکم های مناسب سویا و سورگوم علوفه ای در کشت مخلوط در سال های ۱۳۸۱ و ۱۳۸۲ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز اجرا گردید. الگوی کاشت، روش سری های افزایشی بود. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار پیاده گردید. فاکتور اول تراکم های ۲۰، ۳۰، ۴۰ و ۵۰ بوته در مترمربع سویا و فاکتور دوم تراکم های ۰، ۴، ۸، و ۱۲ بوته در متر مربع سورگوم در نظر گرفته شدند. نتایج نشان داد که اثرات تراکم های سویا و سورگوم روی عملکرد هر دو گونه معنی دار بود. با افزایش تراکم سویا تا ۴۰ بوته در متر مربع عملکرد سویا افزایش نشان داد، ولی با افزایش تراکم از ۴۰ به ۵۰ بوته، عملکرد آن کاهش یافت. با افزایش تراکم سویا نیز از عملکرد سورگوم کاسته شد. عملکرد سورگوم و سویا با افزایش تراکم سورگوم به ترتیب افزایش و کاهش نشان دادند. نسبت های تراکم ۴:۲۰ و ۱۲:۵۰ بوته در مترمربع سورگوم به سویا به ترتیب با ۱/۶ و ۸/۰ بیشترین و کمترین مقدار نسبت برابری زمین (LER) را به خود اختصاص دادند. بنابراین، نتیجه گیری می شود که کشت مخلوط سویا و سورگوم ممکن است مزیت بیشتری نسبت به کشت خالص آنها در شرایط مشابه با مطالعه حاضر داشته باشد.

کلمات کلیدی:

Soybean, Sorghum, Density, Intercropping, سویا، سورگوم، تراکم، کشت مخلوط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1218975>

